

Zwartbonte kleur bij de Houdans

Alvorens in te gaan op de specifieke zwartbonte kleur zoals die voorkomt bij de Houdans, eerst iets over het ras.

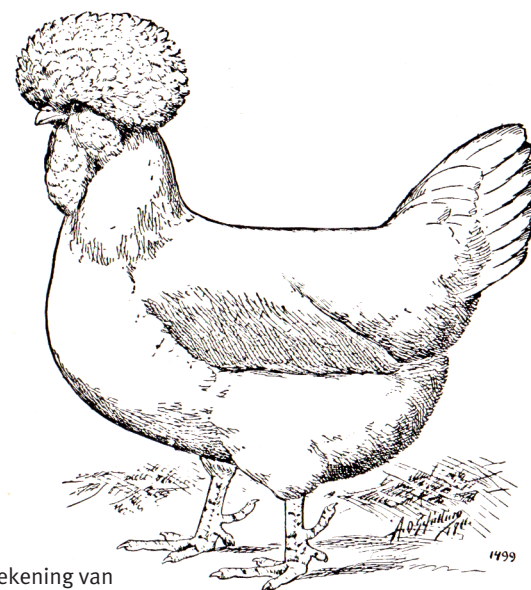
Tekst: Wim Voskamp

Op onze tentoonstellingen zien we het ras maar sporadisch

Dat is heel spijtig, want de Houdan heeft een aantal bijzonderheden waardoor het een aantrekkelijk showras zou kunnen zijn. Naast de vijftienigheid is er een forse driedelige baard aanwezig. Daarnaast ook een normaal ontwikkelde kuif, die wellicht door de stand van de schedelknobbel iets naar achteren toe helt. Het grote voordeel hiervan is dat de ogen volledig vrijgelaten worden waardoor het

Tekening uit 1908, ook hier is goed te zien dat de sikkelveren van de haan op het eind wat witgeband zijn.

Ideaaltekening van een Houdan hen door Schilling.

zicht op geen enkele wijze belemmerd wordt. Overigens is de kuif niet zo bolronde als bv. bij de Hollandse kuifhoenders. Bij de beoordeling moeten we dat ook niet wensen. Als extra bijzonderheid bezit het ras een zogenaamde bladerkam. Dit zijn twee getande kambladen die van voren aan de kambasis vastzitten en van achteren los zijn en min of meer V-vormig tegen de kuif liggen.

Al bijna 150 jaar komt -volgens vroegere schrijvers-, het ras voor in Frankrijk en is het een bepaalde periode populair geweest. Voor die tijd was de legkracht heel goed, terwijl ook de vleeskwiteit geroemd werd. Aan de lichaamsbouw werd grote aandacht besteed, de borst is fraai gevormd en diep en breed. Ook de rug is breed en loopt een beetje af naar achteren.

De grote vleugels worden, vrij goed aangetrokken, tegen het lichaam gedragen. De krachtige dijen zijn vrij kort en gaan grotendeels schuil in de bevedering. De middelhoge staart wordt redelijk gespreid gedragen, bij de haan zijn de sikkels en bijsikkels goed ontwikkeld. De loopbenen en tenen zijn wit met een aantal donkere schubben.

Foto van een winnende hen van jaren terug, let op de kuifkleur.

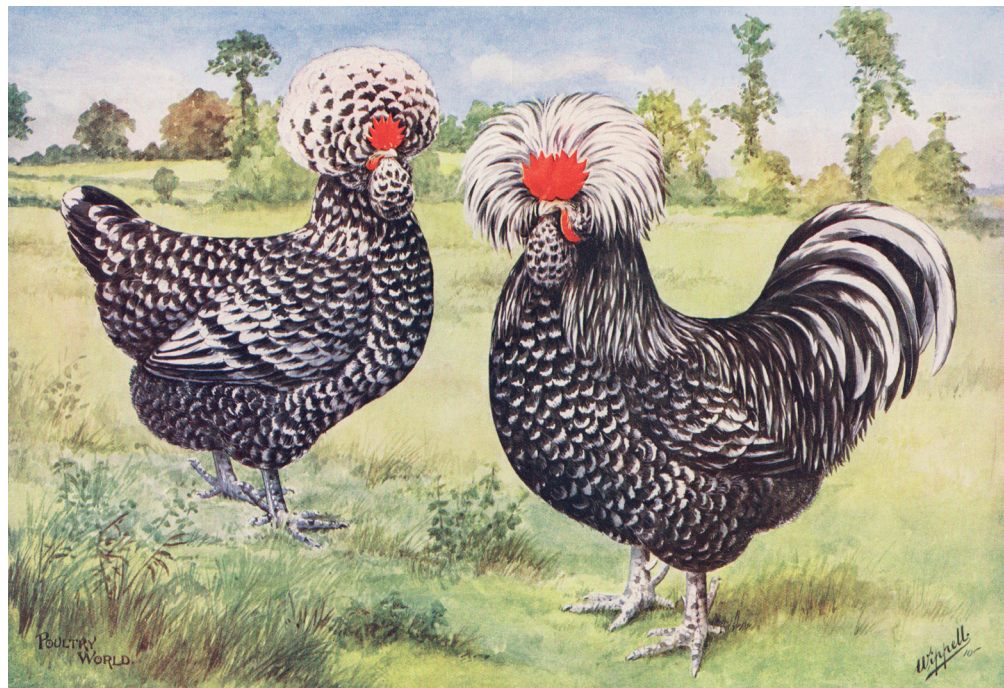
De zwartbonte kleur

Onze standaardtekening toont een wat te ideaal beeld, waar het de witte tekening betreft. De praktijk is nogal wat anders, maar ook de tekst zoals die in onze standaard staat wijkt vrij sterk af van het plaatje. Het gevolg is, of kan zijn dat bij de beoordeling de lat te hoog gelegd wordt.

Het merendeel van de veren heeft een min of meer hal-vemaanvormige witte eindvlek, aan deze vorm moeten we geen al te hoge eisen stellen. Voor zowel de haan als ook voor de hen geldt dat ongeveer de helft van de eren deze witte eindvlek bezitten. Bij jonge dieren kan dat iets minder zijn en bij oude dieren wat meer. De vleugel- en staartpenen zijn allemaal wat onregelmatig wit getekend. De veren van de vleugelband zijn bij voorkeur voorzien van een halvemaanvormige tekening. De sikkilveren van de haan mogen naar het einde toe iets wit geband zijn. De baardveren zijn ook wit getekend, maar mogen niet geheel wit zijn.

De kuifkleur zorgt nog wel eens voor verwarring, de kuifveren zijn aan de voorzijde voor een deel wit gepunt, maar de bovenkant en de achterzijde zijn grotendeels wit, *dat mag dus niet bestraft worden!* Is de kuif van boven en aan de achterzijde wel zwart met witte tekening, dan is dat uiteraard wel toegestaan.

De zwarte veerdelen worden bij de Houdan groenglanzend

Grote plaat uit 1911, meer dan honderd jaar geleden getekend door Wippell. De bont-tekening is ook nu nog vrijwel ideaal.

gevraagd, maar hoe meer wit er aanwezig is, des te minder groene glans zien we. Het is spijtig dat dit markante ras op zo weinig belangstelling mag rekenen. ●